ta Egiptusse-Keel Keikide ees, kes ta jures seisid, et iggamees temma juresť piddi wöljaminnema; ja Josep jäi ükši omma Wendadega Tuppa. Siis hakkas ta nutma sure Heälega, nenda et teisid wäljasgi sedda kuulsid; ja ütles neile Ebrea-Keeli: Minna ollen teie Wend Josep; kas mo Issa ellab töeste weel!

§. 296. Temma Wennad ei woinud se peäle Sannagi wastada; nende Hirm läks nüüd weel suremaks, kui nemmad sedda kuulsid, sest nende Patt tulli nüüd teie nende Mele, mis nemmad temmale ja omma wanna Issa Kurwastusseks ollid teinud (§. 243. 244.). Agga Josep kutsus neid liggi, ja ütles: Ma ollen sesamma Josep, kedda teie ärramüsite; agga ärge sago nüüd teie Meel pahlaks issekeskis, ja ärge wihhastage teine teise peäle (§. 272.), et mind siis ärramüdi; sest se on teie Ello-üllespiddamisse pärrast sündinud, ja Jummal on mind otse teie eli teie läkkitanud; sest kaks Aastad on Mälg olnud siin Maal, ja wiis Aastad on weel ees, et ep olle Kündi egga Leikusi. Ja teie ei olle mind seie läkkitanud, waid Jummal on mnid laskmud teie eli seie sada, et ta minno läbbi teilegi Wilja Suggu Ma peäl üllejärtaks, ja teid Ellus peaks ja ärrapeästaks.

§. 297. Ja nüüd, jeudke ja minge minno Issa jure, ja käkige temmale, et nenda ütleb temma Poeg Josep: Jummal on mind keige Egiptusse-Kunningriki ülle ni hästi kui Wallitsejaks pannud sepärrast tötta minno jure tulla, et sa siin minno liggi olled Koseni-Maal (se olli üks Tük Egiptusse-Maast, mis nenda nimmetadi); seäl pead sa ellama keige omma Poegadeja Poja-Poegadega, ja so Puddo-Lojus-